

Çanakkale şehidinin kayıp günlüğü aranıyor

0 günlük vatanına geri dönecek

Binbaşı Ali Faik Bey asker bir babanın oğluydu. Balkan Savaşları'na katıldıktan sonra vatan savunması için Çanakkale'de görev aldı. Kardeşi Teğmen Fevzi Efendi 25 Nisan'da, kendisi de 30 Nisan'da şehit oldu. Şehit olduğunda üzerinde günlüğü vardı. O günlük üzerinden alındı ve Avustralya'ya götürüldü. Dedesi Ali Faik Bey ile ilgili bir kitap yazan torunu Erdal Kabatepe yıllardır o kayıp günlüğü arıyor: "O günlük dedemin son yadigarı, bu topraklardan gitti buraya geri dönmesi gerek."

Binbaşı Ali Faik (solda) cepheye gitmeden önce dostu ve komutanı Yarbay Ahmet Şevki Bey (ortada) ve bir arkadaşlarıyla fotoğraf çektirir. "Öyle ya savaş bu. Kim öle kim kala. Merasim üniformalarımızla çektirelim, iyi bir yadigar kalsın bizden sonrakilere" yazar günlüğüne.

Mezarı 100 yıl sonra bulundu

Binbaşı Ali Faik Bey ve yakın dostu alay komutanı Yarbay Ahmet Şevki Bey'in mezarlarının tahmini yerleri 2015'te Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi'nden akademisyen Barış Borlat'ın çalışmaları sonucu belirlenmişti. Borlat, Cumhurbaşkanlığı arşivlerinde bulunduğu bir belgede iki subayın mezarlarının Çamburnu mevkiinde olduğunu açıklamıştı. Ama mezar yerlerinin belirgin olmaması ve mezar taşının bulunmaması nedeniyle subayların tam olarak nereye

gömüldüklerinin belirlenemediğini söylemişti. Erdal Kabatepe "Maalesef büyükbabamın nereye gömüldüğü tam olarak bilinmiyor. Sadece yapılan araştırmalar sonucu mezarının Çamburnu mevkiinde olduğu ortaya çıktı. Mezar yeri ile ilgili kuşkuvarım var. Ama mezar yeri farklı yöntemlerle araştırılıyor. Belki bu araştırmalar sonucunda daha sağlıklı bilgilere ulaşılır. Ama yine de gidip Çanakkale'ye defalarca duamı ettim" diyor.

Yıl 1915... Günlerden 30 Nisan. 25 Nisan'da sabaha karşı İtilaf Kuvvetleri'nin Gelibolu'ya asker çıkarmasıyla Çanakkale'de Kara Savaşı başlamış. Beş gündür şiddetli çatışmalar yaşanıyor. Binbaşı Ali Faik Bey, vatan savunmasına 4. Kolordu 11. Tümen 33. Alay 1. Tabur Komutanı olarak katılıyor. Cepheye gelmeden birlikte fotoğraf çektiirdiği 33. Alay Komutanı ve dostu Yarbay Ahmet Şevki Bey, bir gün önce şehit olunca yeni bir görev üstleniyor. O artık alay komutanı vekili oluyor.

Saat sabahın 10'u. Düşmana ağır darbe vurmak için hücum edilecek. Binbaşı Ali Faik Bey, düşman siperlerinden hiç ses çıkmadığını görünce şüpheleniyor. Siperleri dolaşıyor. İşte bu sırada vurulup şehit düşüyor. Bir gün önce yakın dostunu, beş gün önceyse 77. Alay'da görevli kendisi gibi asker olan kardeşi Teğmen Fevzi Efendi'yi kaybeden Binbaşı Ali Faik Bey, onlar gibi vatan savunmasında toprağa düşüyor.

GÜNLÜK AVUSTRALYA'YA GÖTÜRÜLDÜ

Çanakkale'ye askerleriyle 26 Nisan'da intikal eden Binbaşı Ali Faik Bey'in, diğer subaylardan farklı olarak günlük tutma alışkanlığı var. Daha önce katıldığı Balkan Savaşları'nda günlük tutan Ail Faik Bey, Çanakkale'de 27 Nisan itibarıyla günlük tutmaya başlıyor ve savaşla ilgili gözlemlerini günü gününe not ediyor. Bu günlük şehit olduğu zaman üzerinde. Günlük savaş sırasında Anzak askerlerinin eline geçiyor ve Avustralya'ya götürülüyor.

Yıllar sonra 1931'de, gazeteci ve müzisyen Annie May Constance Summerbelle, çalıştığı müzede bir Türk subayına ait günlük buluyor. Günlükten alıntılar yaparak Avustralya'daki *Evening News Sydney* gazetesine bir yazı yazıyor. Günlüğün kime ait olduğu belli olmasa da 'Kumandan Binbaşı, 1. Tabur, 33. Alay' ibaresi bu günlüğün Binbaşı Ali Faik Bey'e ait olduğunu kanıtıyor.

Binbaşı Ali Faik Bey'in, şehit olduğunda henüz yeni doğmuş bir oğlu vardır, Ahmet Naci. Cepheye gelmeden belki sadece bir kere gördüğü o oğlu da asker oluyor. Cumhuriyet'in yetiştirdiği ilk subaylardan. Ahmet Naci, Soyadı Kanunu çıkınca, babasının şehit olduğu yer olan Kabatepe'yi soyadı olarak seçiyor kendisine. O da babası gibi alay komutanı oluyor. 1960'ta Bitlis'te 34. Piyade Alay Komutanı'ymen emekli oluyor.

Babasından yadigar kalan her şeyi saklıyor. Okuduğu Kuran-ı Kerim'i, Balkan Savaşları'nda tuttuğu günlüğü, kalemlerini, askeri yazışmaları, belgeleri... Oğlu Erdal Kabatepe de dedesinin anılarıyla büyüyor. Fakat hep bir şüphe var içlerinde. Günlük tutmayı alışkanlık haline getiren Binbaşı Ali Faik Bey Çanakkale'de günlük tutmuş olamaz mı? Mezarının yeri bile bilinmeyen Binbaşı Ali Faik Bey ile ilgili torunu Erdal Kabatepe bir gün Avustralya'daki bir internet sitesinde "Ölü Türk Subayının (Kumandan Binbaşı,

OLCAN ÖZYURT

1. Tabur, 33. Alay) 27.04-30.04.1915 dönemine ait günlüğünden alıntılar' başlıklı bir yazıya rastlıyor. O an günlüğün dedesine ait olduğunu anlıyor. Ve o günlüğün peşine düşüyor...

Günlüğün orijinali hâlâ ortada yok. Fakat günlükten yapılan beş sayfalık çeviriye Erdal Kabatepe ulaşıyor. Siteyle yaptığı yazışmalar sonuç vermiyor. Fakat Erdal Kabatepe dedesinin anısı yaşatmak istiyor. Elindeki belge ve eşyaları Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alan Başkanlığı'na bağışlayan Kabatepe dedesinin Balkan günlüğü ve beş sayfalık içeriği belli olan kayıp günlüklerini yayına hazırlayıp *Ben Binbaşı Ali Faik Bey* adıyla bir kitap yayımlıyor.

Ücretsiz olan kitap, Binbaşı Ali Faik Bey'le ilgili doküman ve eşyaların yer aldığı, Çanakkale'de 30 Nisan'da açılması planlanan sergide dağıtılacaktı. Fakat şehidin 105. ölüm yıldönümünde Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alan Başkanlığı'nda açılması planlanan bu sergi korona salgını önlemleri nedeniyle ertelendi.

Ama kitap sayesinde Binbaşı Ali Faik Bey'in hikayesini öğrenebildik ve kayıp günlüğünden haberimiz oldu. Şimdi sıra o günlüğün Türkiye'ye getirilmesinde...

Büyükbabamın son yadigarı

Dedesi, babası asker olan Erdal Kabatepe de asker olmak istemiş ama mühendis olmuş. Uzun yıllardır da Çanakkale'de beş gün arayla şehit düşen dedesi ve dedesinin kardeşinin hikayesini anlatmak istemiş. Bu kitap bu arzuyla ortaya çıkmış. Fakat Erdal Bey asıl olarak dedesinin kayıp günlüğünü bulmak istiyor. Kabatepe "Avustralya'da önemli bir internet sitesinde yakın zamanda bu günlükle ilgili yazılar çıktı. Siteyle yazışmalarım cevapsız kaldı. Günlüğün orijinali bir türlü bulunmuyor. Ben elimdeki tüm belge ve eşyaları Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alan Başkanlığı'na devrettim. Onlar da bu günlüğün bulunması için Dışişleri Bakanlığı aracılığı ile Avustralya'ya talepte bulundular. Bekliyoruz. O günlük dedemin son yadigarı, bu topraklardan gitti ve buraya geri dönmesi gerek" diyor.

Korona, FOMO'nun sonunu getirdi

Son birkaç yıla damga vuran, sosyal medyanın ateşlediği, bir tür her şeyden eksik kalma kaygısı olarak adlandırılan FOMO, sosyal izolasyon günlerinde neredeyse tamamen ortadan kalkmış durumda. Tüm dünyanın gözleri önündeki kadınların gündelik rutinlerini rahatça paylaşmaları bunun en büyük göstergesi

Korona, görevlerini sürdürmek ve çalışma hayatlarına devam etmek zorunda olanlar dışındaki herkesi evlerine soktu. Ve karantina bir süredir hayatımızda olan bir psikolojik rahatsızlığın da yavaş yavaş ortadan kaybolmasını sağladı.

Dışarıda kaçırarak bir şey kalmayınca özellikle sosyal medyanın gelişmesiyle hayatımıza giren bir tür kaçırma korkusu olan FOMO (Fear of missing out) neredeyse ortadan kaybolmuş durumda.

HER ŞEYDEN EKSİK KALIYORUM

"Tam olarak nedir bu FOMO?" diyenler için daha ayrıntılı anlatalım. FOMO durumundaki bireyler öncelikle olarak diğer insanların deneyimlediği şeylerden eksik kalma duygusunu hisseder, bu nedenle sürekli olarak başkalarının ne yaptığını izleme arzusunda olur ve sürekli olarak bir sosyal etkileşimden eksik kalma korkusu yaşar. Tabii ki bu hislerinden bir yandan pişmanlık duyar, ama bir yandan da kaçırdığı her şeyi yakalama ihtiyacı içinde olur. Ve bu noktaya gelen kişi sürekli olarak hep bir şeylerin gerisinde kaldığını düşünerek kendisini hırpalar ve psikolojisi bu durumdan olumsuz olarak etkilenir.

Oysa şimdi hepimiz evlerdeyiz. Sosyo-ekonomik durumlarımız ya da genel yaşam şartlarımız ne olursa olsun hepimizin yaptığı şeyler üç aşağı beş yukarı aynı. Bu da koronayla

İDİL DEMİREL

birlikte FOMO'nun hayatımızdan çıktığı yönünde tespitlerin yapılmasına neden oluyor.

KADINLAR ETKİLENİYOR

ABD'de yayınlanan *New York Times*'ta geçtiğimiz günlerde yer alan bir makalede "FOMO bitti. Birakmanın tadını çıkarma vakti" diye yazdı. Makalede "FOMO'dan en çok sosyal medyada daha aktif olan kadınlar etkileniyor. Oysa şimdi dünyanın en önde gelen şöhretlerinin de kendilerinden çok da farklı bir yaşamları olmadığını görüyorlar. Kimse bir davete katılma telaşında değil. Kimse saçlarını ünlü bir kuaförde boyatmıyor. Kimse iddialı bir tasarımcının koleksiyonunu satın almıyor. Yani ortada kaçırılacak bir şey kalmadı. Şimdi tam olarak bu durumun farklı bir bakış açısıyla tadını çıkarma vakti" yorumunda bulunuldu.

ZAMANIMI BOŞUNA HARCİYORMUŞUM

Gazeteye konuşan London School of Fashion öğretim görevlilerinden Carolyn Mair, "Bu dönem birçok kişi için bir uyanış olacak. Sosyal medya tarafından manipüle edilen hayatımızdan uzaklaşmaya başlayacağız. Belki bu dönemin sonunda kadınlar, yüksek topuklu ayakkabılardan, saçlarını boyatmaktan ve vücut şekillendirici korselerden bile uzaklaşmaya başlayacak" diyor.

ABD'li sanatçı Lindsay Knapp ise, "Zama-

nımı ve enerjimi neler için harcadığımı düşünüp üzüliyorum.

Herkes gibi olmak, herkesin gittiği yere gitmek, herkesin yaptırılmazı yaptırmak... Kırpık takırmak ve turnaklarını yaptırmak için saatlerimi harcıyordum. Bir daha aynı şeyleri yapacağımı sanmıyorum" diye konuşuyor.

Cemiyet hayatının ünlü ismi Nicky Hilton Rothschild ise, "Karantina dönemi başladığından beri ne makyaj yaptım ne de saçlarımı şekil verdim. Kapüşonlu bir sweat-shirt ve tayt dışında neredeyse hiçbir şey giymedim. Gidecek bir etkinlik yok ve kızımın Disney çizgi filmleri izlemenin tadını çıkarıyorum" diye anlatıyor içinden bulunduğu durumu.

Kadınlar, hatta tüm dünyanın gözleri önünde olan kadınlar sosyal medya hesaplarından basit günlük rutinlerini hatta makyajsız ve bakımsız hallerini adeta gurur duyarak paylaşıyor. Ve belki de hepimizde, bir şeye yetişememe korkusunu artık bir yana bırakmanın vaktinin geldiğini gösteriyorlar.

